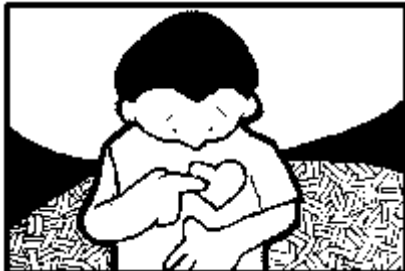

Sborový dopis

Českobratrského evangelického sboru v Telecím

V ten čas řekl Ježíš: "Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi ty věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn - a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. Pojd'te ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."

/Evangelium podle Matouše, jedenáctá kapitola/

Zní tak hezky a chláholivě Kristova slova o jhu, které netlačí, a břemenu, které netíží. Vždy je však třeba číst biblická slova evangelia v kontextu, vědět, co jim v tom kterém textu předcházelo a co následuje, do jaké situace to či ono Ježíš říká. Někdy to může být velmi důležité, třeba zrovna dnes. Matoušovo podání nás pěkně popořádku zavádí do celého Ježíšova příběhu; Matouš považuje za nutné mluvit o Ježíšově narození, začátku jeho činnosti, jeho prvních veřejných vystoupeních a zázracích, kterými svá slova provází a dokresluje. Až do 9. kapitoly Matoušova evangelia je zkrátka iniciativa na straně Krista; mluví, přesvědčuje, vysvětluje, burcuje. A v kapitole desáté začínají totéž dělat i Kristovi učedníci, jeho vyslanci, jeho církvev. Zdálo by se tedy, že vše se celkem dobře rozbíhá, rozhovory o Bohu, lidé se setkávají, scházejí, zpívají, Kristus uprostřed nich, Boží království začíná. Jenže! Jenže.

Tady se právě Matoušovo evangelium zadržává a láme. Co to? Ježíš i jeho nejbližší se ptají po ohlase, zajímají se, co lidi na to. A právě... Nic. Žádné zpívání. Žádné nadšení. Žádná shromáždění. Davy jsou sice stále někde v povzdálí přítomny, ale tak nějak po svém. Potichu. Bez nadšení, bez reakce. Podíváme-li se na reakci lidí na všechnu tu Kristovu aktivitu, nenajdeme žádné příkré odmítání Krista, žádné protiargumenty; jen... mlčení. Váhání, vlažnost, nedůvěra, nezájem. Mávnutí rukou.

Ježíš na tyto reakce, na onu vlažnost, odpovídá velmi prudce, hněvivě. Je dobré si všimnout, že Kristus se umí také naštvat, že není pořád jen samé slovo o lásce a smíření, že neříká takový ten blábol v duchu Old Shatterhanda Karla Maye, že indiánský

Manitů a křesťanský Bůh je ten samý. Žádné „já o voze ty o koze“ ale nakonec přece mluvíme o tom samém; žádná slova o tom, že jde jen o úhel pohledu, že Bůh je jen jeden a každý si ho myslíme a prožíváme po svém. Ne. Ježíš je našťvaný. Je našťvaný jako vroucně milující Boží syn, který přichází od Otce, vypráví o něm, představuje jej s plnou vahou svých slov a všemi pravomocemi svých činů... a na druhé straně tuší chlad a nezám. Tohle nejsou žádné volby, Bůh nikam nekandiduje a Kristus není žádná POPSTAR dělající předvolební kampaň. Davy nejsou žádní voliči, kterým je třeba slíbit ještě to či tamto, aby konečně kývli a projevíli ochotu. Bůh je, je jeden, nevolený, nezaměnitelný, svobodný, přicházející a jediný co chce je REAKCE. Zápal. Přikývnutí. Vyznání.

Jediné, čeho se Ježíš dočká, je nezám. A tak přicházejí jeho hodně ostrá slova. O zkáze měst, o soudu, konci, zániku. A věřte, že právě on, Syn všemohoucího, neříká ta slova jen tak do větru. A pak... Kristus se jakoby uklidňuje, jeho pohled padne na těch několik kolem něj shromážděných, na těch několika naslouchajících, kteří jej milují. „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před všemi tamtěmi, kteří se považují za rozumné a moudré, děkuji, že jsi dal poznání těmto maličkým, pro ostatní bláznivým a nedospělým, těmto mým.“ To říká Ježíš, obrací se k nim a jeho slova jsou náhle jako pohlazení. „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a máte to těžké. K vám budu vždy tichý a vlídný, mé pokorné srdce bije jen pro vás. Pokorné se stává díky vám. Vy u mne naleznete odpočinek. Vás budu provázet. S vámi zůstanu.“

Je to paradox. Po slovech rozčilení přichází Kristova slova o pokoji, slova lásky a podpory. Neagituje. Neříká je všem. Říká je těm svým. To „jho“, které asi znáte jako tažné zařízení pro dobytek, jako kládu, která spojuje vždy dvě tažná zvířata do páru a používala se ještě před zavedením chomoutu, to Kristovo **jho** znamená: **„Nikdy netáhneš svou káru sám. Na jednom konci klády jsi ty a na druhém já. Já s tebou.“**

To je to nakonec to jediný, co má Kristova církev. Jediný a přitom obrovský. *„Nikdy netáhneš svou káru sám.“* A to je nakonec taky to jediný, co může církev nabídnout. Tu zvěst, tu radost, ten pocit, jaké to je, patřit mezi ty Kristovy; jaké to je, být tím zapáleným, reagujícím, milujícím Syna Božího. A nakonec tak paradoxně právě a jen to může církev zvěstovat. Jistě, církev může křičet, burcovat, zlobit se, ale když přijde na věc, musí každý její člen jen ztišit hlas, sklopit hlavu a říct: „Je tak osvobozující, tak krásné, být Kristův, být Bohem těšen a přijímán.“

Křesťan tak nakonec nemůže nic jiného než sklopit hlavu a vyznat všem těm tam venku, jaké to je, být Kristův. Oni musí slyšet, že být křesťan neznámá jen, že se má platit a „solit kačku za kačkou“. Oni musí slyšet, že být křesťan neznámá makat zadarmo jako „každej dobrej evangelík“. Obávám se, že možná právě tohle zůstáváme těm venku dlužni. Co o Kristu vlastně říkáme? Co pro lidi tam venku vlastně znamená být evangelík? Práce navíc? Výdaje navíc?? Obtěžování, povinnosti, draze a dopředu splácený pohřeb??? Nebo to, že na tu svou káru nemusí být sami.

V postním období Anno Domini 2010

Nabídky a potřeby našeho sboru:

Bratři a sestry v Kristu, milí příznivci a sympatizanti evangelického sboru v Telecím, Pusté Rybné a na Březinách,

loňský rok byl především rokem narůstající a krásné práce s dětmi a mladými lidmi. Vždyť ke konfirmaci se v našem sboru připravují 4 zájemci a vyučování „Základů křesťanského náboženství“ navštěvuje ve škole a na faře dvacet dětí! Tak jako loni bude i letos pro děti připraveno několik vícedenních pobytů, pokračovat budeme také v seznamování s biblickými příběhy Starého zákona. Děti však mohou nejen to. Pokřtěné mohou přistupovat k Večeři Páně, všechny se pak mohou účastnit bohoslužeb - ať už tzv. rodinných (3. neděle v měsíci v Telecím), nebo běžných, kdy je pro ně vždy připraven alternativní program vedený jednou z obětavých maminek (tzv. Nedělní škola). Nebojte se proto s dětmi přicházet, vždyť nedělní bohoslužby by měly být centrem duchovního života, místem setkání s Božím Synem, jehož vzkříšení si také o letošních Velikonocích budeme připomínat. Bůh nás neděle co neděle zve do kostelů a chrámů; církevní příslušnost není k přijetí tohoto pozvání podmínkou. Bohoslužby v našem sboru byly a jsou po celý rok místem vnitřních otázek a přemýšlení, místem modlitby a ztišení, místem setkávání a pravidelného vysluhování chleba a vína.

Náš sbor se samozřejmě bude snažit i letos nabídnout i něco kultury a vůbec přispět ke společenskému životu obce. Na neděle Vzkříšení se tak v Telecím uskuteční od 14hod koncert, na začátku května pak odborná přednáška na téma současné politické situace v Izraeli a na Blízkém východě; chceme se také aktivně podílet i na přípravě setkání rodáků naší obce. Dalším vzdělávacím programem je i po Velikonocích probíhající podvečerní setkávání nazvané „Biblická a jiná povídaní“. Letos se věnujeme zeměpisné a historicky státu Izrael; k rozšíření vlastních znalostí jsou všichni srdečně zváni vždy ve středu od 18hod. Mezi další nabídku farní kanceláře patří také základní pomoc a orientace v občansko-právní a sociální oblasti, na faru tak je možno se obrátit s diskrétními otázkami v těchto oblastech.

Před námi je zároveň doba, kdy naši presbyteři a presbyterky pravidelně chodívají vybírat salár – Váš pravidelný příspěvek, bez nějž by chod farního sboru nebyl možný. Na tomto místě bych chtěl zmínit rozšířený mýtus, že církev je placena státem a ničeho tedy nutně nepotřebuje. V této souvislosti můžeme mluvit spíše o určitém spolufinancování, vždyť jen na ročních odvodech je každý evangelický farní sbor povinen odvést přes 80 000,- Kč! Vedle toho je samozřejmě nutné zajistit provoz a opravy sborového majetku. Pomůcky a materiály k výuce, benzín i telekomunikace, řemeslná práce i energie, to vše jste Vy, naši pravidelní přispěvatelé, byli v loňském roce schopni podpořit. Průměrný salár byl 900,- Kč, a spolu s mnoha dalšími dary nepravidelnými tak pokryl náklady sboru i nutné odvody. Chci Vám proto nyní velice poděkovat a zároveň Vás poprosit o podobnou podporu i pro rok letošní. Díky zahraničním darům se sice podařilo uhradit 400 000,- Kč půjčených na rekonstrukci farního bytu a sborových prostor, přesto vstupuje sbor i do letošního roku s dluhem 100 000,-Kč; navíc i letos nás čeká vedle provozních nákladů mnoho vydání při nutných opravách. Jsem si plně vědom, že

představené finanční nároky nejsou malé, o to více si Vážím Vaší finanční obětavosti ať je v jakékoli výši. Je velice těžké jednou v roce zaplatit větší obnos a jsem si zcela jist, že každý v danou chvíli dává, kolik může. Určitou úlevu by Vám mohlo přinést pravidelné odvádění menších částek. O co snazší je dávat po celý rok PRAVIDELNĚ menší částku např. do prasátka (nebo strhávat z účtu, platit presbyterovi, posílat složenkou, či jednou za čas při bohoslužbách) tak, aby součtem na konci roku stala se z ní částka, kterou byste jednorázově jen stěží mohli postrádat.

Na závěr chtěl bych Vám popřát dostatek sil i zdraví do dnů nadcházejících. Těším se na setkání s Vámi. Bůh Vás provázej.

farář Lukáš Pešout

Pravidelná setkání v našem sboru:

neděle

-
- 1.neděle - Telecí 9:00
  - 2.neděle - Pustá Rybná v 9:15
  - 3.neděle - Rodinná neděle (zvány jsou především děti) Telecí 9:00
  - 4.neděle - Vysluhování Večeře Páně na obou místech; Telecí 9:00, Pustá Rybná 14:00

středa

-
- 9:00-16:00 – Telecí fara – úřední hodiny
  - 18:00 – Telecí fara – Biblická a jiná povídání *Kdokoli je zván! Letošní téma: Izrael.*

čtvrtek

-
- 15:00 – Telecí fara – předkonfirmační příprava

pátek

-
- 12.30 – Telecí škola – náboženství pro malé děti (1.-4. třída)
  - 15.00 – Telecí fara – náboženství pro větší děti (5.-9.třída)

Zveme vás na shromáždění o Velikonocích 2010:

4. 4. neděle 14:00 Velikonoční koncert v Telecím

4.4. Neděle Zmrtvýchvstání 14:00 Krátké bohoslužby s vysluhováním svatě Večeře Páně a koncertem pěveckého sboru Johnnyho ovečky v Telecím v kostele – v případě chladného počasí v sále evangelické fary

- 1. 4. čtvrtek 18.00 - Velikonoční stolování na faře v Telecím- četba Pašijí, zpívání, poslech muziky, Večeře Páně, společné jídlo. Milé posezení v předvečer Velkého pátku v den Kristovy poslední večeře s učedníky
- 2. 4. pátek 14.00 - Bohoslužby na den ukřižování v sále na faře v Pusté Rybné
- 2. 4. pátek 17.00 - Bohoslužby na den ukřižování v sále na faře v Telecím
- 3. 4. sobota 19:00 večer Spaní na faře-akce pro děti! Zůstat mohou i celé nedělní dopoledne v Telecím, kdy je připraven program zakončený koncertem.**